

**Договір
між Україною та Королівством Марокко
про передачу засуджених осіб**

Україна та Королівство Марокко (далі – Сторони),
прагнучи до зміцнення і розвитку дружніх відносин, співробітництва
між двома країнами та, зокрема, до зміцнення судового співробітництва
між ними;

маючи намір дозволити засудженим особам відбувати залишок
покарання, пов'язаного з позбавленням волі, в їх власній країні з метою
полегшення процесу їх соціальної реінтеграції,
домовилися про нижчевикладене:

Розділ I - Загальні положення

**Стаття 1
Визначення**

У розумінні цього Договору:

а) «Держава винесення вироку» означає Державу, в якій була
засуджена особа, яка може бути або вже була передана;

б) «Держава виконання вироку» означає Державу, до якої може бути
або вже була передана засуджена особа з метою відбування в ній
призначеного їй покарання;

с) «Судове рішення» означає рішення судового органу, яким
призначено покарання;

д) «Покарання» означає будь-яку міру покарання або інший захід,
пов'язаний з позбавленням волі, призначений судовим органом на
визначений або невизначений термін за скоєне кримінальне
правопорушення;

е) «Засуджений» означає будь-яку особу, якій було призначено
остаточне покарання на території однієї або іншої Держави і яка
знаходиться під вартою.

**Стаття 2
Принципи**

1. Особа, засуджена на території однієї із Сторін, може відповідно
до положень цього Договору бути передана на територію іншої Сторони з
метою відбування призначеного їй покарання.

2. Будь-яка засуджена особа, щодо якої цей Договір може бути
застосований, повинна бути поінформована Державою винесення вироку
про можливість, яка їй надається цим Договором, бути переданою для
відбування покарання в свою країну.

Стаття 3

Підстави відмови

1. У проханні про передачу засудженої особи має бути відмовлено, якщо:

а) запитуюча Держава вважає, що передача може заподіяти шкоду її суверенітету, її безпеці, публічному порядку або основоположним принципам її правової системи, або її основоположним інтересам;

б) строк давності виконання покарання відповідно до законодавства Держави виконання вироку закінчується до моменту передачі;

с) засуджена особа належить до громадянства Держави винесення вироку.

2. У проханні про передачу може бути відмовлено, зокрема, якщо:

а) засуджена особа не сплатила у розмірі, який Держава винесення вироку вважає задовільним, призначені у рішенні суми стягнень, судових витрат, відшкодувань матеріальної шкоди і штрафів, якого б виду вони не були;

б) у зв'язку з діянням, за яке призначено покарання, триває кримінальне провадження в Державі виконання вироку або винесено остаточне судове рішення;

с) компетентний орган Держави виконання вироку приймає остаточне та обов'язкове для виконання рішення не починати переслідування або остаточно припинити раніше порушене переслідування у зв'язку з тими самими діяннями.

3. У разі відмови у передачі нове прохання можливе не раніше ніж через 3 роки після дати відмови.

Стаття 4

Умови передачі

Виконання цього Договору здійснюється за таких умов:

а) дії та бездіяльність, у зв'язку з якими призначено покарання, повинні становити кримінально каране правопорушення за законодавством Держави виконання вироку або становили б його, якби вони були вчинені на її території;

б) засуджена особа повинна бути громадянином Держави виконання вироку;

с) судове рішення є остаточним і обов'язковим для виконання;

д) засуджена особа або її законний представник, у разі її неспроможності з урахуванням її віку або її фізичного чи психічного стану, повинна добровільно надати свою згоду на таку передачу, повністю розуміючи правові наслідки, які з цього випливають;

е) тривалість залишку покарання не повинна бути меншою одного року на момент прохання про передачу. У виняткових випадках обидві Держави можуть дозволити передачу навіть, якщо залишок покарання становить менше одного року;

ф) Держава винесення вироку і Держава виконання вироку надали згоду на передачу.

Розділ II - Процедура

Стаття 5

Порядок зносин

За винятком особливих випадків, запити повинні направлятися запитуючою Стороною запитуваній Стороні через Центральні органи, якими для України є Міністерство юстиції; для Королівства Марокко - Міністерство юстиції. Відповіді передаються в найкоротші терміни таким самим шляхом.

Стаття 6

Прохання про передачу і відповіді

1. Прохання про передачу може бути подане:

- а) безпосередньо засудженим або його законним представником шляхом направлення запиту до однієї з двох Сторін;
- б) Державою винесення вироку;
- с) Державою виконання вироку.

2. Будь-яке прохання подається письмово. В ньому зазначаються повне ім'я, місце і дата народження засудженого, його місце проживання в Державі винесення вироку і Державі виконання вироку.

3. Запитувана Сторона без зволікань повідомляє запитуючу Сторону про своє рішення надати згоду чи відмовити у проханні про передачу.

Стаття 7

Підтвердні документи

1. Держава виконання вироку має надати такі документи на підтвердження свого прохання або у відповідь на прохання Держави винесення вироку:

а) документ або заяву, в якій зазначається, що засуджений є громадянином цієї Держави;

б) копію законодавчих положень Держави виконання вироку, з яких випливає, що дії або бездіяльність, що стали підставою вироку в Державі винесення вироку, так само становили б кримінально каране діяння в Державі виконання вироку, у разі вчинення на її території;

с) документ, який зазначає характер і тривалість покарання, яке залишилося відбутися в Державі виконання вироку після передачі, а також особливості виконання покарання.

2. Держава винесення вироку має надати такі документи на підтвердження свого прохання або у відповідь на прохання Держави виконання вироку:

а) засвідчену копію судового рішення з підтвердженням про набрання законної сили, а також положень законодавства, які були застосовані;

б) виклад фактів, що містять обставини правопорушення, дату і місце, де воно було вчинене, якщо ця інформація не міститься у судовому рішенні;

с) інформацію про тривалість покарання, початок покарання, пов'язаного з позбавленням волі, з урахуванням можливого попереднього ув'язнення і зазначенням будь-яких інших дій, що стосуються виконання покарання;

д) заяву, отриману компетентною установою, яка містить згоду засудженого або його законного представника;

е) будь-яку необхідну інформацію про особливості виконання покарання в Державі винесення вироку.

3. Держава винесення вироку і Держава виконання вироку можуть як одна, так і інша, запитувати одержання будь-яких документів або будь-якої інформації, яку вони вважають необхідною до направлення прохання про передачу або прийняття рішення про згоду або відмову в передачі.

4. Засудженого має бути поінформовано про хід розгляду його справи, а також про будь-яке рішення, прийняте однією з двох Сторін щодо передачі.

Стаття 8

Інформація про виконання

Держава виконання вироку надаватиме інформацію Державі винесення вироку щодо виконання покарання:

а) коли вона вважає завершеним виконання покарання;

б) якщо засуджений втік до завершення виконання покарання, або

с) якщо Держава винесення вироку просить у неї спеціальний звіт.

Стаття 9

Звільнення від легалізації

Матеріали та документи, передані на виконання цього Договору, звільняються від будь-яких формальних вимог легалізації.

Стаття 10

Мова

До прохання і додатків до нього додається переклад на офіційну мову Сторони, якій вони надсилаються, або на французьку мову.

Стаття 11

Конвоювання і витрати

1. Держава виконання вироку забезпечує охорону під час передачі.
2. Витрати на передачу з урахуванням витрат на охорону покладаються на Державу виконання вироку, за винятком випадків, коли двома державами домовлено про інше рішення.
3. Витрати, що виникли виключно на території Держави винесення вироку, покладаються на цю Державу.
4. Однак Держава виконання вироку може стягнути всі або частину витрат на передачу із засудженої особи.

Розділ III - Наслідки передачі

Стаття 12

Наслідки для держави винесення вироку

1. Прийняття засудженого компетентними органами Держави виконання вироку припиняє виконання покарання в Державі винесення вироку. Коли засуджена особа після передачі ухиляється від виконання покарання, право Держави винесення вироку щодо виконання залишку покарання, який засуджена особа мала б відбутися в Державі виконання вироку, поновлюється.
2. Держава винесення вироку не має права продовжувати виконання покарання, якщо Держава виконання вироку вважає виконання покарання завершеним.

Стаття 13

Наслідки для держави виконання вироку

1. Держава виконання вироку забезпечує виконання міри покарання, призначеної Державою винесення вироку.
2. Держава виконання вироку пов'язана встановленими фактами, а також правовим характером і тривалістю призначеної міри покарання.
3. Якщо тривалість призначеної міри покарання перевищує максимальну, передбачену законодавством Держави виконання вироку, Держава винесення вироку може відмовити в проханні про передачу. Проте, якщо передача була узгоджена, Держава виконання вироку може адаптувати міру покарання до покарання або заходу, передбаченого її внутрішнім законодавством для такого ж правопорушення. Таке покарання або захід має відповідати, наскільки це можливо, за своїм характером покаранню або заходу, виконання якого передається. Воно не може перевершувати за своїм характером і своєю тривалістю міру покарання, призначену в Державі винесення вироку, а також не може перевищувати максимальну міру покарання, передбачену законодавством Держави виконання вироку.

4. Відповідно до статей 16 і 17 цього Договору виконання покарання в Державі виконання вироку регулюється законодавством цієї Держави. Тільки вона є компетентною приймати рішення щодо умов виконання міри покарання, у тому числі щодо тривалості ув'язнення засудженого.

Стаття 14

Наслідки передачі

1. Жодна передана особа відповідно до положень цього Договору не може бути віддана до суду або засуджена повторно в Державі виконання вироку за ті самі діяння, які стали підставою для покарання в Державі винесення вироку.

2. Однак передана особа може бути затримана, віддана до суду і засуджена в Державі виконання вироку за будь-яке діяння, інше, ніж те, за яке було призначено покарання в Державі винесення вироку.

Стаття 15

Припинення виконання покарання

1. Держава винесення вироку невідкладно інформуватиме Державу виконання вироку про будь-яке рішення або захід, прийняті на її території, які припиняють виконання.

2. Держава виконання вироку повинна припинити виконання покарання з моменту повідомлення Державою винесення вироку про будь-яке рішення або захід, які мають наслідком позбавлення вироку його виконавчого характеру.

Стаття 16

Помилування, амністія і пом'якшення покарання

Кожна із Сторін може дозволити помилування, амністію або пом'якшення покарання відповідно до своєї Конституції або інших правових норм.

Стаття 17

Перегляд судового рішення

Лише Держава винесення вироку має право приймати рішення щодо будь-яких клопотань про перегляд судового рішення.

Розділ IV - Заключні положення

Стаття 18

Застосування у часі

Цей Договір застосовується для виконання покарань, призначених як

до, так і після набрання ним чинності.

Стаття 19 Врегулювання розбіжностей

Врегулювання розбіжностей, що виникають у зв'язку із застосуванням цього Договору, Сторони здійснюють шляхом переговорів, через Центральні органи або через дипломатичні канали.

Стаття 20 Набрання чинності Договором

1. Цей Договір набирає чинності в перший день другого місяця, наступного після дати останнього повідомлення про завершення конституційних формальностей у кожній з двох Держав.

2. Цей Договір укладено на невизначений термін.

Стаття 21 Внесення змін і припинення Договору

1. Сторони можуть погодитись про внесення змін до цього Договору, які набирають чинності у порядку, визначеному статтею 20 цього Договору.

2. Кожна зі Сторін може в будь-який момент припинити цей Договір. Денонсація набирає чинності через шість (6) місяців після дати письмового повідомлення про таке рішення іншій Стороні через дипломатичні канали.

3. Однак цей Договір продовжує застосовуватися до виконання покарань щодо осіб, переданих відповідно до цього Договору до його припинення.

На підтвердження чого належним чином уповноважені представники Сторін підписали цей Договір.

Договір укладено у м. *Мадриді* 21 листопада 2019 року у двох примірниках українською, арабською та французькою мовами, при чому всі тексти є автентичними. У разі виникнення розбіжностей у тлумаченні текст, викладений французькою мовою, має переважну силу.

За Україну

За Королівство Марокко

Валерія КОЛОМІЄЦЬ
Заступник Міністра юстиції

Мохамед БЕН АБДЕЛЬКАДЕР
Міністр юстиції